

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องธุรกิจการผลิตไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดพะเยา ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร
- ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการดำเนินงาน ได้แก่ ต้นทุน ลักษณะการเลี้ยง และการจัดจำหน่าย
- ตอนที่ 3 ข้อมูลรายได้และผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง
- ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านปัญหา อุปสรรค และความต้องการในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพื่อจำหน่าย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 139 ราย เป็นเกษตรกรที่เลี้ยงไก่ลูก
ผสมพื้นเมืองในเขตจังหวัดพะเยา

1.1 เพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.3 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 22.7

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 85.7 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 14.3

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 79.9 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 20.1

(ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ชาย	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ
ชาย	75	77.3	36	85.7	111	79.9
หญิง	22	22.7	6	14.3	28	20.1
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.2 อายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์อายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองออกเป็น 5 ระดับคือ อายุไม่เกิน 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 40, 41 – 50, 51 – 60 และมากกว่า 60 ปี ซึ่งผลการสำรวจมีรายละเอียด ดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อายุน้อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี , รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.1 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.5 โดยเฉลี่ยมีอายุ 45.2 ปี เกษตรกรมีอายุสูงสุด 78 ปีและต่ำสุด 29 ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อายุนใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.5 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี , รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.1 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.3 โดยเฉลี่ยมีอายุ 44 ปี เกษตรกรมีอายุสูงสุด 65 ปีและต่ำสุด 29 ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.0 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี, รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7 และอายุ 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.4 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีอายุ 44.8 ปี เกษตรกรมีอายุสูงสุด 78 ปีและต่ำสุด 29 ปี (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุเฉลี่ยของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ไม่เกิน 30 ปี	1	1.0	1	2.4	2	1.4
31 – 40 ปี	35	36.1	16	38.1	51	36.7
41 – 50 ปี	40	41.2	17	40.5	57	41.0
51 – 60 ปี	14	14.5	6	14.3	20	14.4
61 ปีขึ้นไป	7	7.2	2	4.7	9	6.5
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
อายุต่ำสุด (ปี)		29		29		29
อายุสูงสุด (ปี)		78		65		78
อายุเฉลี่ย (ปี)		45.2		44		44.8
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		9.47		7.59		8.93

1.3 ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. มีการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. มีการศึกษาระหว่างประถมศึกษาปีที่ 4 - 7
3. มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า
4. มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา

จากการเก็บรวบรวมได้ผลดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.3 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 7 คิดเป็นร้อยละ 38.1 และสำเร็จการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.3

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.6 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 7 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.3 และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 16.7

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.0 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 7 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.0 และสำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ต่ำกว่า ประถมศึกษาปีที่ 4	8	8.3	14	33.3	22	15.8
ประถมศึกษาปีที่ 4-7	37	38.1	20	47.6	57	41.0
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	43	44.3	7	16.7	50	36.0
สูงกว่ามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	9	9.3	1	2.4	10	7.2
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่

ผู้วิจัยได้แบ่งระดับจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองตั้งแต่ 1 ถึง 7 คน ได้ผลการวิจัยดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.5 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 คน รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และมีจำนวนสมาชิก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.9 คน มีสมาชิกสูงสุด 7 คน ต่ำสุด 1 คน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.7 มีจำนวนสมาชิก 4 คน รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และมีจำนวนสมาชิก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน มีสมาชิกสูงสุด 6 คน ต่ำสุด 1 คน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.8 มีจำนวนสมาชิก 4 คน ร้อยละ 22.3 มีสมาชิก 3 คน และมีจำนวนสมาชิก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.9 คน มีสมาชิกสูงสุด 7 คน ต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
1	2	2.1	1	2.4	3	2.2
2	6	6.2	3	7.1	9	6.5
3	22	22.7	9	21.4	31	22.3
4	50	51.5	15	35.7	65	46.8
5	11	11.3	12	28.6	23	16.5
6	5	5.2	2	4.8	7	5.0
7	1	1.0	0	0.0	1	0.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
จำนวนสมาชิกต่ำสุด (คน)	1		1		1	
จำนวนสมาชิกสูงสุด (คน)	7		6		7	
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย (คน)	3.9		4		3.9	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.03		1.1		1.05	

1.5 ประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้แบ่งระดับประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ของผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองตามระยะเวลาออกเป็น 4 ระดับ คือ ระหว่าง 1 – 3 ปี 4 – 6 ปี 7 – 9 ปี และ 10 – 12 ปี ได้ผลการวิจัยดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไกรายย่อย

ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 93.8 มีประสิทธิภาพระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.1 และระหว่าง 10 – 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.1 โดยมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 10 ปี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 1.9 ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไกรายใหญ่

ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.2 มีประสิทธิภาพระหว่าง 7 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ ระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.5 โดยมีประสิทธิภาพในการเลี้ยงน้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 12 ปี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 5.3 ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 1 - 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 79.1 มีประสิทธิภาพระหว่าง 7 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.0 และระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 โดยมีประสิทธิภาพในการเลี้ยงน้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 12 ปี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 2.9 ปี (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ประสิทธิภาพในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
1 - 3	91	93.8	19	45.2	110	79.1
4 - 6	4	4.1	4	9.5	8	5.8
7 - 9	0	0.0	18	42.9	18	13.0
10 - 12	2	2.1	1	2.4	3	2.1
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
ประสิทธิภาพต่ำสุด (ปี)	1		1		1	
ประสิทธิภาพสูงสุด (ปี)	10		12		12	
ประสิทธิภาพเฉลี่ย (ปี)	1.9		5.3		2.9	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.52		3.28		2.70	

1.6 สาเหตุที่เลือกเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกเหตุผลที่เกษตรกรตัดสินใจเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองได้ 5 ประการ คือ จำหน่ายได้ราคาดี เลี้ยงง่าย สามารถจำหน่ายได้ตลอดปี ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น และเป็นธุรกิจดั้งเดิมของครอบครัว ซึ่งการศึกษาได้รายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ร้อยละ 34.0 ของเกษตรกรเลือกเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองด้วยเหตุผลว่า สามารถจำหน่ายได้ราคาดี รองลงมาเลือกเลี้ยงด้วยเหตุผลคือจำหน่ายได้ตลอดปี และระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 33.0 และ ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ร้อยละ 33.3 ของเลือกเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพราะว่า ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น รองลงมาคือร้อยละ 31.0 และ ร้อยละ 26.1 เลือกเลี้ยงเพราะสามารถจำหน่ายได้ตลอดปี และจำหน่ายได้ราคาดี ตามลำดับ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ร้อยละ 32.4 เลือกเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองด้วยเหตุที่ว่าสามารถจำหน่ายได้ตลอดปี จำหน่ายได้ราคาดี และระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น คิดเป็นร้อยละ 31.6 และร้อยละ 25.2 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 สาเหตุที่เลือกเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
จำหน่ายได้ราคาดี	33	34.0	11	26.1	44	31.6
เลี้ยงง่าย	11	11.4	2	4.8	13	9.4
สามารถจำหน่ายได้ตลอดปี	32	33.0	13	31.0	45	32.4
ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น	21	21.6	14	33.3	35	25.2
เป็นธุรกิจของครอบครัว	0	0.0	2	4.8	2	1.4
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.7 การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกลักษณะการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในท้องถิ่น คือ ท้องถิ่นที่มีการรวมกลุ่มและท้องถิ่นที่ไม่มีการรวมกลุ่ม ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ย่อย

เกษตรกรมีการรวมกลุ่มในพื้นที่ค่อนข้างน้อย คือมีเพียงร้อยละ 11.3 ในขณะที่ร้อยละ 88.7 ไม่มีการรวมกลุ่มในพื้นที่

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ใหญ่

มีการรวมกลุ่มในพื้นที่สูงมาก คิดเป็นร้อยละ 90.5 ในขณะที่ไม่มีการรวมกลุ่มในพื้นที่ มีเพียงร้อยละ 9.5

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีการรวมกลุ่มในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ส่วนไม่มีการรวมกลุ่มในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 64.7 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
มีการรวมกลุ่ม	11	11.3	38	90.5	49	35.3
ไม่มีการรวมกลุ่ม	86	88.7	4	9.5	90	64.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.8 การเป็นสมาชิกกลุ่มของผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกการเป็นสมาชิกกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่มีการรวมกลุ่มในท้องถิ่น ได้ผลการศึกษาดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ย่อย

ทั้งหมด ร้อยละ 100 ไม่มีการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.6 มีการรวมตัวกันเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม ในขณะที่ร้อยละ 18.4 ปรังว่าไม่มีการรวมตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ที่มีการรวมกลุ่มในพื้นที่ส่วนใหญ่เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 63.3 และไม่เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 36.7 (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การเป็นสมาชิกกลุ่มของผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
การเป็นสมาชิกกลุ่ม	0	0.0	31	81.6	31	63.3
การไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม	11	100.0	7	18.4	18	36.7
รวม	11	100.0	38	100.0	49	100.0

1.9 การกู้เงินเพื่อเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลลักษณะการกู้ยืมเงินของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองโดยแบ่งออกเป็น เกษตรกรที่ไม่ได้กู้เงินทุน เกษตรกรที่กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และ เกษตรกรที่กู้เงินจากนายทุนนอกระบบ มีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเกือบทั้งหมด ร้อยละ 96.9 ไม่มีการกู้เงินจากแหล่งใด ๆ ส่วนที่กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์คิด และกู้เงินจากนายทุนนอกระบบ มีเพียงเล็กน้อยคือ ร้อยละ 2.1 และร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 ไม่มีการกู้เงิน รองลงมากู้เงินจากนายทุนนอกระบบคิดเป็นร้อยละ 33.3 และกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์คิดเป็นร้อยละ 4.8

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 86.3 ไม่มีการกู้เงินเพื่อเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาคือกู้เงินจากนายทุนนอกระบบคิดเป็นร้อยละ 10.8 และ กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์คิดเป็นร้อยละ 2.9 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การกู้เงินเพื่อเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ไม่ได้กู้เงินทุน	94	96.9	26	61.9	120	86.3
กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	2	2.1	2	4.8	4	2.9
กู้เงินจากนายทุนนอกระบบ	1	1.0	14	33.3	15	10.8
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.10 ความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหรือการจัดการไก่ลูกผสมพื้นเมืองในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ เรื่องโรคสัตว์ การให้อาหาร การสุขภาพ การให้ยาและวัคซีน การจัดสร้างโรงเรือน การจัดการเกี่ยวกับตัวไก่ เช่น การตัดปากไก่ การตลาด ตัวอย่างเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ กลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินงานอย่างมีระบบ การเลี้ยงไก่แบบฟาร์มเนกประสงค์ และการเตือนภัยให้ระวังโรคระบาดช่วงฤดูกาล โดยเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างต้องบ่งว่าความรู้ในเรื่องดังกล่าวข้างต้น ได้รับมาจากแหล่งใดบ้าง โดยมีให้เลือก 5 แหล่งคือ

1. เพื่อนเกษตรกร (เกษตรกรที่เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเหมือนกัน)
2. เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์
3. เอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐ
4. เอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานของเอกชน
5. อื่น ๆ เช่น สื่อต่าง ๆ (โทรทัศน์, วิทยุ)

ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

1.10.1 ความรู้ที่ได้รับจากเพื่อนเกษตรกร

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.4 ได้รับความรู้เรื่องอาหารสัตว์มากที่สุด การตลาดร้อยละ 28.0 และเรื่องยาและวัคซีน คิดเป็นร้อยละ 11.6

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 17.6 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องอาหารสัตว์และเรื่องยาและวัคซีน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คือร้อยละ 16.5

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 25.6 ได้รับความรู้เรื่องอาหารสัตว์ เรื่องอาหารสัตว์คิดเป็นร้อยละ 20.1 และเรื่องยาและวัคซีน ร้อยละ 13.7

1.10.2 ความรู้ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ สัตวบาล

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์และเรื่องยาและวัคซีน ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 22.7 และ 22.3 เรื่องสุขภาพร้อยละ 19.7

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์และเรื่องยาและวัคซีนในอัตราส่วนที่เท่ากัน คือร้อยละ 18.8
เรื่องอาหารสัตว์ร้อยละ 13.4

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์และเรื่องยาและวัคซีนในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ
21.3 และ 21.0 รองลงมาคือเรื่องการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 15.4

1.10.3 ความรู้ที่ได้รับจากเอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.9 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องยาและวัคซีนร้อยละ 35.7 และเรื่อง
อาหารสัตว์ร้อยละ 12.7

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์และเรื่องยาและวัคซีนในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ
20.3 และ 20.8 เรื่องอาหารสัตว์ร้อยละ 15.6

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.7 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องยาและวัคซีน ร้อยละ 26.7 และเรื่อง
อาหารสัตว์ร้อยละ 14.5

1.10.4 ความรู้ที่ได้รับจากเอกสารต่าง ๆ จากหน่วยงานเอกชน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 25.6 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องยาและวัคซีนร้อยละ 24.0 และเรื่อง
อาหารสัตว์ร้อยละ 21.5

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.8 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ รองลงมาคือเรื่องยาและวัคซีนคิดเป็น
ร้อยละ 19.0 และเรื่องตัวอย่างเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จและกลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินงาน
อย่างมีระบบในอัตราส่วนที่เท่ากัน คือร้อยละ 11.4

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์เป็นคิดเป็นร้อยละ 24.8 เรื่องยาและวัคซีนร้อยละ
21.7 และอาหารสัตว์ร้อยละ 15.9

1.10.5 ความรู้ที่ได้รับจากแหล่งอื่น ๆ เช่น สื่อต่าง ๆ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 17.8 ได้รับความรู้เรื่องการเตือนภัยให้ระวังโรคระบาดช่วงฤดูกลาง เรื่อง ตัวอย่างเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ ร้อยละ 16.7 กลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินงานอย่างมีระบบ และการเลี้ยงไก่แบบฟาร์มอเนกประสงค์ ในอัตราส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 13.9

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.7 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องยาและวัคซีนร้อยละ 20.1 และเรื่อง อาหารสัตว์ร้อยละ 16.5

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 18.3 ได้รับความรู้เรื่องโรคสัตว์ เรื่องการเตือนภัยให้ระวังโรคระบาดช่วง ฤดูกาลร้อยละ 15.8 และเรื่องยาและวัคซีนร้อยละ 12.9

ตารางที่ 10.1 แสดงค่าร้อยละของการได้รับความรู้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาดจากแหล่งต่าง ๆ

แหล่งความรู้	เพื่อน เกษตรกร	เจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์ สัตวบาล	เอกสาร ต่าง ๆ จากหน่วย งานของรัฐ	เอกสาร ต่าง ๆ จากหน่วย งานเอกชน	อื่น ๆ
โรคสัตว์	12.6	21.3	27.7	24.8	18.3
อาหารสัตว์	25.6	14.5	14.5	15.9	10.4
การสุขภาพ	5.7	15.4	7.5	9.3	2.5
ยา วัคซีน	13.7	21.0	26.7	21.7	12.9
โรงเรือน	6.4	5.1	3.5	7.5	6.3
การจัดการ เช่น การตัดปากไก่ ฯลฯ	1.5	2.9	0.6	0.4	0
การตลาด	20.1	3.0	4.7	1.8	7.1
ตัวอย่างเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ	5.9	4.5	6.3	5.8	10.8
กลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินงานอย่างมีระบบ	3.7	3.3	1.9	6.2	8.8
การเลี้ยงไก่แบบฟาร์มเอกชนประสงค์	0.2	2.3	2.2	1.3	7.1
การเตือนภัยให้ระวังโรคระบาดช่วงฤดูกาล	4.6	6.7	4.4	5.3	15.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

1.11 วิธีการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกร

การจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกรจะมีหลายมีหลายวิธี ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการจัดจำหน่ายให้เกษตรกรเลือกตรงตามที่เกษตรกรปฏิบัติ ซึ่งการจัดจำหน่ายมีดังนี้

1. ซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับพ่อค้า
2. ซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับผู้บริโภครโดยตรง
3. นำไปขายให้กับหน่วยงานรัฐบาลเพื่อใช้ในโครงการต่าง ๆ
4. ขายให้ผู้เลี้ยงรายอื่นเพื่อนำไปเลี้ยงต่อ
5. ซ้ำแหละขายเอง
6. ขายให้กับพ่อค้าที่ซ้ำแหละไก่ขาย
7. ซ้ำแหละเพื่อปรุงเป็นอาหารสำเร็จรูปเพื่อจำหน่าย

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.1 เลือกใช้วิธีการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองแบบซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับพ่อค้า รองลงมาคือซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับผู้บริโภครโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 28.9 และซ้ำแหละเพื่อปรุงเป็นอาหารสำเร็จรูปจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 14.2

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.2 เลือกใช้วิธีการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองแบบซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับพ่อค้า รองลงมาคือซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับผู้บริโภครโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 25.5 และนำไปขายให้กับหน่วยงานรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตามลำดับ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.6 เลือกใช้วิธีการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองแบบซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับพ่อค้า รองลงมาคือซึ่งเป็นตัวตามน้ำน้หนักขายให้กับผู้บริโภครโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 27.5 และนำไปขายให้กับหน่วยงานรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 11.5 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 วิธีการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกร

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ซึ่งเป็นตัวตามน้ำนักรขายให้กับ พ่อค้า	83	42.1	44	31.2	127	37.6
ซึ่งเป็นตัวตามน้ำนักรขายให้กับ ผู้บริโภคโดยตรง	57	28.9	36	25.5	93	27.5
นำไปขายให้กับหน่วยงานรัฐ บาล	10	5.1	29	20.6	39	11.5
ขายให้กับเกษตรกรด้วยตนเอง เพื่อนำไปเลี้ยงต่อ	17	8.7	21	14.9	38	11.2
ชำแหละขายเอง	1	0.5	2	1.4	3	0.9
ขายให้กับพ่อค้าที่ชำแหละไก่ ขาย	1	0.5	1	0.7	2	0.6
ชำแหละเพื่อปรุงเป็นอาหาร สำเร็จรูปเพื่อจำหน่าย	28	14.2	8	5.7	36	10.7
รวม	197	100.0	141	100.0	338	100.0

1.12 ความช่วยเหลือที่เกษตรกรได้รับจากทางรัฐบาล

ผู้วิจัยได้จำแนกความช่วยเหลือที่เกษตรกรได้รับจากรัฐบาลออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ซึ่งรวมทั้งการเลี้ยง และการจัดการต่าง ๆ เป็นต้น
- เรื่องยาและวัคซีน ที่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาล
- ด้านการจัดจำหน่าย
- ด้านเงินกู้ และความช่วยเหลือในการหาแหล่งกู้ยืมหากเกษตรกรต้องการ
- ด้านพันธุ์ไก่ ที่รัฐบาลนำมาแจก

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.1 ได้รับความช่วยเหลือจากทางรัฐบาลทางด้านความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ด้านยาและวัคซีน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และด้านพันธุ์ไก่ คิดเป็นร้อยละ 7.1

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.1 ได้รับความช่วยเหลือจากทางรัฐบาลทางด้านความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ด้านยาและวัคซีน ร้อยละ 29.4 และด้านพันธุ์ไก่คิดเป็นร้อยละ 26.6

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.1 ได้รับความช่วยเหลือจากทางรัฐบาลทางด้านความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองรองลงมาคือด้านยาและวัคซีนคิดเป็นร้อยละ 32.8 และด้านพันธุ์ไก่คิดเป็นร้อยละ 16.4 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความช่วยเหลือที่เกษตรกรได้รับจากทางรัฐบาล

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ความรู้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง	86	55.1	43	30.1	129	43.1
ยาและวัคซีน	56	35.9	42	29.4	98	32.8
ด้านการจัดจำหน่าย	0	0.0	8	5.5	8	2.7
ด้านเงินกู้	3	1.9	12	8.4	15	5.0
ด้านพันธุ์ไก่	11	7.1	38	26.6	49	16.4
รวม	156	100.0	143	100.0	299	100.0

1.13 จำนวนไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เลี้ยงเพื่อจำหน่ายเฉลี่ยในแต่ละรุ่น

ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของจำนวนไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละรุ่นออกเป็น 4 ระดับ คือ ไม่เกิน 1,000 ตัว ตั้งแต่ 1,001 – 3,000 ตัว ตั้งแต่ 3,001 – 5,000 ตัว และ ตั้งแต่ 5,001 ตัว ขึ้นไป จำนวนเกษตรกรในแต่ละระดับมีดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

เกษตรกรเกือบทั้งหมดร้อยละ 99.0 เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพื่อจำหน่ายเฉลี่ยแต่ละรุ่นไม่เกิน 1,000 ตัว ที่เหลือร้อยละ 1.0 เลี้ยงจำนวน 1,001 – 3,000 ตัว โดยมีจำนวนที่เลี้ยงต่ำสุด 25 ตัว/รุ่น สูงสุด 1,200 ตัว/รุ่น และมีจำนวนเฉลี่ยต่อรุ่นคือ 178 ตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.2 เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพื่อจำหน่ายเฉลี่ยแต่ละรุ่น 1,001 – 3,000 ตัว เลี้ยงไม่เกิน 1,000 ตัว คิดเป็นร้อยละ 40.5 และ 3,001 – 5,000 ตัว คิดเป็นร้อยละ 11.9 โดยมีจำนวนที่เลี้ยงต่ำสุด 200 ตัว/รุ่น สูงสุด 6,300 ตัว/รุ่น และมีจำนวนเฉลี่ยต่อรุ่นคือ 1,657 ตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพื่อจำหน่ายเฉลี่ยแต่ละรุ่นไม่เกิน 1,000 ตัวคิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาคือ จำนวน 1,001 – 3,000 ตัวคิดเป็นร้อยละ 14.4 และ จำนวน 3,001 – 5,000 ตัว คิดเป็นร้อยละ 3.6 โดยมีจำนวนที่เลี้ยงต่ำสุด 25 ตัว/รุ่น สูงสุด 6,300 ตัว/รุ่น และมีจำนวนเฉลี่ยต่อรุ่นคือ 625 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เลี้ยงเพื่อจำหน่ายเฉลี่ยในแต่ละรุ่น

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ไม่เกิน 1000	96	99.0	17	40.5	113	81.3
1001 - 3000	1	1.0	19	45.2	20	14.4
3001 - 5000	0	0.0	5	11.9	5	3.6
5001 – ขึ้นไป	0	0.0	1	2.4	1	0.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
จำนวนต่ำสุด (ตัว / รุ่น)	25		200		25	
จำนวนสูงสุด (ตัว / รุ่น)	1,200		6,300		6,300	
จำนวนเฉลี่ย (ตัว / รุ่น)	178		1,657		625	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	184.44		1,334.74		1,008.65	

1.14 อายุลูกไก่ที่นำเข้าเลี้ยงในแต่ละรุ่น

ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของอายุลูกไก่ที่เกษตรกรนำเข้าเลี้ยงออกเป็น 7 ระดับ คือ อายุ 1 วัน (เกษตรกรที่เพาะลูกไก่ไว้เลี้ยงเอง) อายุ 3 วัน 5 วัน 7 วัน 10 วัน 15 วันและ 30 วัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.4 นำลูกไก่เข้าเลี้ยงที่อายุ 7 วัน รองลงมาคืออายุ 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) คิดเป็นร้อยละ 16.5 และ อายุ 10 วันคิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ โดยอายุลูกไก่ที่เข้าเลี้ยงอายุน้อยที่สุด 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) สูงสุด 30 วัน โดยมีอายุไก่ที่เข้าเลี้ยงเฉลี่ย 8.82 วัน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.3 นำลูกไก่เข้าเลี้ยงที่อายุ 7 วัน รองลงมาคืออายุ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และอายุ 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) กับอายุ 10 วัน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.1 โดยอายุลูกไก่ที่เข้าเลี้ยงอายุน้อยที่สุด 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) สูงสุด 30 วัน โดยมีอายุไก่ที่เข้าเลี้ยงเฉลี่ย 7 วัน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.0 นำลูกไก่เข้าเลี้ยงที่อายุ 7 วัน รองลงมาคืออายุ 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และ อายุ 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) คิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ โดยอายุลูกไก่ที่เข้าเลี้ยงอายุน้อยที่สุด 1 วัน (เพาะลูกไก่เอง) สูงสุด 30 วัน โดยมีอายุไก่ที่เข้าเลี้ยงเฉลี่ย 8 วัน (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 อายุลูกไก่ที่เข้าเล้าโดยเฉลี่ย

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
เฉพาะลูกไก่เอง (1 วัน)	16	16.5	3	7.1	19	13.7
3 วัน	0	0.0	1	2.4	1	0.7
5 วัน	6	6.2	14	33.3	20	14.4
7 วัน	45	46.4	19	45.3	64	46.0
10 วัน	12	12.4	3	7.1	15	10.8
15 วัน	11	11.3	1	2.4	12	8.6
30 วัน	7	7.2	1	2.4	8	5.8
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
อายุน้อยที่สุด (วัน)	1		1		1	
อายุมากที่สุด (วัน)	30		30		30	
อายุเฉลี่ย (วัน)	9		7		8	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.07		4.41		6.43	

1.15 อายุไก่ที่เกษตรกรจำหน่ายในแต่ละรุ่น

ผู้วิจัยได้จำแนกอายุของไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายในแต่ละรุ่นออกเป็น 4 ระดับ คือ 45 วัน 50 วัน 60 วัน และ 65 วัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.3 เริ่มจำหน่ายไก่ที่อายุ 45 วัน รองลงมาเริ่มจำหน่ายที่อายุ 60 วัน คิดเป็นร้อยละ 37.1 และเริ่มจำหน่ายที่อายุ 50 วัน คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยอายุน้อยที่สุดของไก่ที่เริ่มจำหน่าย คือ 45 วัน สูงสุด คือ 65 วัน และอายุที่เริ่มจำหน่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 52 วัน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.8 เริ่มจำหน่ายไก่ที่อายุ 45 วัน รองลงมาเริ่มจำหน่ายที่อายุ 60 วัน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และเริ่มจำหน่ายที่อายุ 50 วัน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ โดยอายุน้อยที่สุดของไก่ที่เริ่มจำหน่าย คือ 45 วัน อายุสูงสุด คือ 60 วัน และอายุที่เริ่มจำหน่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 48 วัน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.2 เริ่มจำหน่ายไก่ที่อายุ 45 วัน รองลงมาเริ่มจำหน่ายที่อายุ 60 วัน คิดเป็นร้อยละ 30.2 และเริ่มจำหน่ายที่อายุ 50 วัน คิดเป็นร้อยละ 15.1 ตามลำดับ โดยอายุน้อยที่สุดของไก่ที่เริ่มจำหน่าย คือ 45 วัน อายุสูงสุด คือ 65 วัน และอายุที่เริ่มจำหน่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 50 วัน (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 อายุไก่ที่เกษตรกรจำหน่ายในแต่ละรุ่น

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
45	43	44.3	31	73.8	74	53.2
50	16	16.5	5	11.9	21	15.1
60	36	37.1	6	14.3	42	30.2
65	2	2.1	0	0.0	2	1.5
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
อายุน้อยที่สุด (วัน)	45		45		45	
อายุมากที่สุด (วัน)	65		60		65	
อายุเฉลี่ย (วัน)	52		48		50	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.38		5.32		6.84	

1.16 จำนวนรุ้นของไก่ที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละปี

ผู้วิจัยได้แบ่งจำนวนรุ้นของไก่ที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละปีออกเป็น 5 ระดับ คือ 1 - 4 รุ้น/ปี 5 - 8 รุ้น/ปี 9 - 12 รุ้น/ปี 13 - 16 รุ้น/ปี และ ตั้งแต่ 17 รุ้น/ปีขึ้นไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.5 เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 1 - 4 รุ้น/ปี รองลงมาเลี้ยงระหว่าง 5 - 8 รุ้น/ปี คิดเป็นร้อยละ 46.4 และระหว่าง 9 - 12 รุ้น/ปี คิดเป็นร้อยละ 2.1 โดยจำนวนรุ้นน้อยที่สุดที่เกษตรกรเลี้ยงต่อปีคือ 3 รุ้น/ปี สูงสุด 9 รุ้น/ปี และมีจำนวนรุ้นต่อปีเฉลี่ยคือ 5.03 รุ้น/ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.0 เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 5 - 8 รุ้น/ปี เลี้ยงระหว่าง 1 - 4 รุ้น/ปี คิดเป็นร้อยละ 14.3 และระหว่าง 9 - 12 รุ้น/ปี กับ ระหว่าง 13 - 16 รุ้น/ปี ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.1 โดยจำนวนรุ้นน้อยที่สุดที่เกษตรกรเลี้ยงต่อปี คือ 4 รุ้น/ปี สูงสุด 25 รุ้น/ปี และมีจำนวนรุ้นต่อปีเฉลี่ยคือ 7.6 รุ้น/ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.2 เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 5 - 8 รุ้น/ปี เลี้ยงระหว่าง 1 - 4 รุ้น/ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 และระหว่าง 9 - 12 รุ้น/ปี คิดเป็นร้อยละ 3.6 โดยจำนวนรุ้นน้อยที่สุดที่เกษตรกรเลี้ยงต่อปี คือ 3 รุ้น/ปี สูงสุด 25 รุ้น/ปี และมีจำนวนรุ้นต่อปีเฉลี่ยคือ 6 รุ้น/ปี (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนรุ้นที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละปี

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
1 - 4	50	51.5	6	14.3	56	40.3
5 - 8	45	46.4	29	69.0	74	53.2
9 - 12	2	2.1	3	7.1	5	3.6
13 - 16	0	0.0	3	7.1	3	2.2
17 รุ้นขึ้นไป	0	0.0	1	2.5	1	0.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
จำนวนรุ้นน้อยที่สุด (รุ้น / ปี)		3		4		3
จำนวนรุ้นมากที่สุด (รุ้น / ปี)		9		25		25
จำนวนรุ้นเฉลี่ย (รุ้น / ปี)		5		7.6		6
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		1.38		3.93		2.70

1.17 ลักษณะโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน และในแต่ละส่วนจะแยกออกตามวัสดุที่ใช้ คือ

- หลังคา แยกเป็น กระเบื้อง สังกะสี ไบคาหรือไบจาก ใช้ได้ถนอมบ้าน และวัสดุอื่น ๆ
- พื้น แยกเป็น ดิน แกลบ ปูนซีเมนต์ ไม้ไผ่ ลวดตาข่าย และวัสดุอื่น ๆ
- ฝาผนัง แยกเป็น ไม้ไผ่ ลวดตาข่าย ปูนซีเมนต์ ผ้าใบ และวัสดุอื่น ๆ

1.17.1 ลักษณะหลังคาโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.7 ใช้หลังคาโรงเรียนแบบมุงไบคา, ไบจากในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาคือมุงสังกะสี คิดเป็นร้อยละ 9.3

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.7 ใช้หลังคาโรงเรียนแบบมุงไบคา, ไบจากในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาคือมุงสังกะสี คิดเป็นร้อยละ 14.3

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 ใช้หลังคาโรงเรียนแบบมุงไบคา, ไบจากในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาคือมุงสังกะสี คิดเป็นร้อยละ 10.8 (ตารางที่ 17.1)

ตารางที่ 17.1 ลักษณะหลังคาโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
มุงสังกะสี	9	9.3	6	14.3	15	10.8
มุงไบคา, ไบจาก	88	90.7	36	85.7	124	89.2
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

1.17.2 ลักษณะพื้นโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.9 ใช้พื้นโรงเรียนเป็นดินในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาคือพื้นแกลบ คิดเป็นร้อยละ 28.9 และใช้ไม้ไผ่กับปูนซีเมนต์ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.1

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.8 ใช้พื้นโรงเรียนเป็นไม้ไผ่ ดินในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาเป็นพื้นแกลบ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และพื้นดิน คิดเป็นร้อยละ 7.1

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.8 ใช้พื้นโรงเรียนเป็นดินในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาเป็นพื้นแกลบกับไม้ไผ่ ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และปูนซีเมนต์ คิดเป็นร้อยละ 3.5 (ตารางที่ 17.2)

ตารางที่ 17.2 ลักษณะพื้นโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ดิน	62	63.9	3	7.1	65	46.8
แกลบ	28	28.9	6	14.3	34	24.5
ปูนซีเมนต์	3	3.1	2	4.8	5	3.5
ไม้ไผ่	3	3.1	31	73.8	34	24.5
ลวดตาข่าย	1	1.0	0	0.0	1	0.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

**1.17.3 ลักษณะฝาค้างโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง
เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย**

ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.8 ใช้ฝาค้างเป็นไม้ไผ่ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาร้อยละ

3.2 ใช้ผ้าใบ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.7 ใช้ฝาค้างเป็นไม้ไผ่ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาร้อยละ

4.3 เป็นลวดตาข่าย และผ้าใบร้อยละ 2.4

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.1 ใช้ฝาค้างเป็นไม้ไผ่ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง รองลงมาใช้ลวดตาข่าย คิดเป็นร้อยละ 4.3 และผ้าใบ คิดเป็นร้อยละ 2.9 (ตารางที่ 17.3)

ตารางที่ 17.3 ลักษณะฝาค้างโรงเรียนที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ไม้ไผ่	92	94.8	36	85.7	128	92.1
ลวดตาข่าย	1	1.0	5	11.9	6	4.3
ผ้าใบ	3	3.2	1	2.4	4	2.9
ใบคา	1	1.0	0	0.0	1	0.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการดำเนินงาน ได้แก่ ต้นทุน, ลักษณะการเลี้ยง, การจัดจำหน่าย

2.1 ค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือน

ผู้วิจัยได้รวบรวมค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองสามารถแบ่งได้เป็นช่วงต่าง ๆ ดังนี้ คือ ไม่เกิน 2,000 บาท 2,000 – 4,000 บาท 4,001 – 6,000 บาท 6,001 – 8,000 บาท 8,001 – 10,000 บาท และ มากกว่า 10,000 บาท ซึ่งมีรายละเอียดคือ

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ทั้งหมดร้อยละ 100.0 มีค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองไม่เกิน 2,000 บาท โดยมีค่าน้อยที่สุด 600 บาท, มากที่สุด 1,800 บาท และมีค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนเฉลี่ย 1,310.31 บาท

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.2 มีค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองระหว่าง 2,001 – 4,000 บาท รองลงมามีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.8 และมากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.1 โดยมีค่าน้อยที่สุด 1,900 บาท, มากที่สุด 100,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 15,176.09 บาท

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.0 มีค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองไม่เกิน 2,000 บาท รองลงมามีค่าใช้จ่ายระหว่าง 2,001 – 4,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 7.9 และมากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ โดยมีค่าน้อยที่สุด 600 บาท, มากที่สุด 100,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 5,770.63 บาท (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงเรียน

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,000	97	100.0	10	23.8	107	77.0
2,001 – 4,000	0	0.0	11	26.2	11	7.9
4,001 – 6,000	0	0.0	4	9.5	4	2.9
6,001 – 8,000	0	0.0	4	9.5	4	2.9
8,001 – 10,000	0	0.0	5	11.9	5	3.6
มากกว่า 10,000	0	0.0	8	19.1	8	5.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด (บาท)	600		1,900		600	
ค่าใช้จ่ายมากที่สุด (บาท)	1,800		100,000		100,000	
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท)	1,310.31		15,176.09		5,770.63	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	417.95		23,410.06		14,698.18	

2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยง

ผู้วิจัยได้จำแนกค่าใช้จ่ายในส่วนของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกรออกได้ดังนี้ ไม่เกิน 1,000 บาท 1,000 – 2,000 บาท 2,001 – 3,000 บาท 3,001 – 4,000 บาท 4,001 – 5,000 บาท และมากกว่า 5,000 บาท มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ทั้งหมดร้อยละ 100.0 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ไม่เกิน 1,000 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์น้อยที่สุด 70 บาท มากที่สุด 910 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 298.71 บาท

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.4 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ไม่เกิน 1,000 บาท รองลงมามีค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.9 และระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.1 และโดยมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์น้อยที่สุด 210 บาท มากที่สุด 155,700 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 5,332.93 บาท

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 91.3 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ไม่เกิน 1,000 บาท รองลงมามีค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.6 และระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.1 โดยมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์น้อยที่สุด 70 บาท, มากที่สุด 155,700 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 1,968.11 บาท (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยง

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000	97	100.0	30	71.4	127	91.3
1,001 – 2,000	0	0.0	5	11.9	5	3.6
2,001 – 3,000	0	0.0	3	7.1	3	2.1
3,001 – 4,000	0	0.0	2	4.8	2	1.5
4,001 – 5,000	0	0.0	0	0.0	0	0.0
มากกว่า 5,000	0	0.0	2	4.8	2	1.5
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด (บาท)	70		210		70	
ค่าใช้จ่ายมากที่สุด (บาท)	910		155,700		155,700	
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท)	298.71		5,332.93		1,968.11	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	160.67		22,841.56		13,083.75	

2.3 การได้มาของไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกแหล่งที่มาของไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกรโดยได้มาจาก 2 แหล่ง คือ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงไก่เอง และซื้อจากฟาร์มผู้ผลิต ซึ่งพบว่ามียอดเฉลี่ยดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.5 ได้ไก่ลูกผสมพื้นเมืองมาจากการซื้อ ส่วนที่เหลือร้อยละ 16.5 เพาะลูกไก่เอง

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.8 ได้ไก่ลูกผสมพื้นเมืองมาจากการซื้อ ส่วนที่เหลือร้อยละ 7.2 เพาะลูกไก่เอง

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ไก่ลูกผสมพื้นเมืองมาจากการซื้อ คิดเป็นร้อยละ 86.3 ส่วนที่เหลือร้อยละ 13.7 เพาะลูกไก่เอง (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การได้มาของไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวนซื้อ	81	83.5	39	92.8	120	86.3
เพาะลูกไก่เอง	16	16.5	3	7.2	19	13.7
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

2.4 ค่าตัวไก่

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

เฉลี่ยค่าตัวไก่ลูกผสมพื้นเมืองตัวละ 11.87 บาท

ต่ำสุดคือ เพาะลูกไก่เอง สูงสุดตัวละ 30.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.06

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

เฉลี่ยค่าตัวไก่ลูกผสมพื้นเมืองตัวละ 11.64 บาท

ต่ำสุดคือ เพาะลูกไก่เอง สูงสุดตัวละ 30.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.36

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

เฉลี่ยค่าตัวไก่ลูกผสมพื้นเมืองตัวละ 11.80 บาท

ต่ำสุดคือ เพาะลูกไก่เอง สูงสุดตัวละ 30.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.35

2.5 การจ้างแรงงานสำหรับใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกลักษณะในการจ้างแรงงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง คือ มีทั้งผู้ที่จ้างแรงงาน และไม่จ้างแรงงาน มีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.9) ไม่มีการจ้างแรงงานที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ที่เหลือร้อยละ

ละ 2.1 มีการจ้างแรงงาน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.6 มีการจ้างแรงงานที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง ที่เหลือร้อยละ 21.4

ไม่ได้มีการจ้างแรงงาน

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างแรงงานที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองคิดเป็นร้อยละ 74.8 ที่เหลือร้อยละ

ละ 25.2 มีการจ้างแรงงาน (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การจ้างแรงงานที่ใช้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ไม่มีการจ้างแรงงาน	95	97.9	9	21.4	104	74.8
มีการจ้างแรงงาน	2	2.1	33	78.6	35	25.2
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

2.6 ค่ายา และวัคซีนต่อรุ่น

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ค่ายาและวัคซีนใน เฉลี่ยตัวละ 0.70 บาท

ต่ำสุด 0.30 บาท สูงสุด 1.80 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ค่ายาและวัคซีน เฉลี่ยตัวละ 0.70 บาท

ต่ำสุด 0.46 บาท สูงสุด 0.93 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีค่ายาและวัคซีน เฉลี่ยตัวละ 0.70 บาท

ต่ำสุด 0.30 บาท สูงสุด 1.80 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29

2.7 ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

เนื่องจากเกษตรกรกลุ่มนี้แทบจะไม่มีภารกิจแรงงานในการเลี้ยงไก่ ดังนั้นจึงไม่ปรากฏค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

มีค่าแรง เฉลี่ยตัวละ 0.73 บาท

ต่ำสุด 0.00 บาท สูงสุด 1.90 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีค่าแรง เฉลี่ยตัวละ 0.25 บาท

ต่ำสุด 0.00 บาท สูงสุด 2.10 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

2.8 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดต่อตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เฉลี่ยตัวละ 2.08 บาท

ต่ำสุด 0.51 บาท สูงสุด 4.80 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เฉลี่ยตัวละ 0.74 บาท

ต่ำสุด 0.23 บาท สูงสุด 1.66 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.30

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เฉลี่ยตัวละ 1.67 บาท

ต่ำสุด 0.23 บาท สูงสุด 4.80 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96

2.9 ค่าอาหาร

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

มีค่าอาหาร เฉลี่ยตัวละ 17.16 บาท

ต่ำสุด 5.90 บาท สูงสุด 32.01 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.90

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

มีค่าอาหาร เฉลี่ยตัวละ 15.14 บาท

ต่ำสุด 11.16 บาท สูงสุด 21.18 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.24

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีค่าอาหาร เฉลี่ยตัวละ 16.55 บาท

ต่ำสุด 5.90 บาท สูงสุด 32.01 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.37

ตารางที่ 22 ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองด้านต่าง ๆ

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย	รายใหญ่	ทุกขนาด
ค้ายาและวัคซีนต่อรุ่น			
ค่าต่ำสุด	35	95	35
ค่าสูงสุด	1150	5,835	5,835
ค่าเฉลี่ย	113.91	1,194.88	440.54
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	164.23	1,052.17	771.91
ค่าแรงงานต่อเดือน			
ค่าต่ำสุด	0	0	0
ค่าสูงสุด	700	4,000	4,000
ค่าเฉลี่ย	12.37	676.19	212.95
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	86.91	736.44	509.88
ค่าใช้จ่ายเปิดเตล็ดต่อเดือน			
ค่าต่ำสุด	200	100	100
ค่าสูงสุด	1,000	4,800	4,800
ค่าเฉลี่ย	120.82	678.09	289.21
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	128.50	763.42	500.60
ค่าอาหารต่อรุ่น			
ค่าต่ำสุด	350	3,125	350
ค่าสูงสุด	38,412	82,152	82,152
ค่าเฉลี่ย	3,223.52	24,785.71	9,738.72
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4,612.36	19,151.47	14,916.91
จำนวนรุ่นที่เลี้ยงเฉลี่ยต่อปี			
	5	7.6	6
จำนวนไก่ที่เลี้ยงเฉลี่ยต่อรุ่น			
	178	1,657	625
ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อตัว			
	0.00	0.73	0.25
ค่าใช้จ่ายเปิดเตล็ดเฉลี่ยต่อตัว			
	2.08	0.74	1.67
ค่าอาหารเฉลี่ยต่อตัว			
	17.16	15.14	16.55
ค้ายาและวัคซีนเฉลี่ยต่อตัว			
	0.70	0.70	0.70

ส่วนที่ 3 ข้อมูลรายได้และผลตอบแทนจากการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

3.1 รายได้จากการขายตัวไก่

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ขายไก่ในราคาเฉลี่ยตัวละ 43.96 บาท

ราคาขายต่ำสุด 36.00 บาท สูงสุด 55.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.94

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ขายไก่ในราคาเฉลี่ยตัวละ 41.33 บาท

ราคาขายต่ำสุด 37.00 บาท สูงสุด 55.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.65

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ขายไก่ในราคาเฉลี่ยตัวละ 43.17 บาท

ราคาขายต่ำสุด 36.00 บาท สูงสุด 55.00 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.67

3.2 รายได้อื่น ๆ ที่เป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ (ต่อปี)

ผู้วิจัยได้จำแนกเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองออกเป็นเกษตรกรที่มีรายได้ และเกษตรกรที่ไม่มีรายได้อื่น ๆ ที่เป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.4 มีรายได้จากการขายมูลไก่ ส่วนที่เหลือร้อยละ 20.6 ไม่มีรายได้อื่น

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.0 มีรายได้จากการขายมูลไก่ ส่วนที่เหลือร้อยละ 19.0 ไม่มีรายได้อื่น

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.9 มีรายได้จากการขายมูลไก่ ส่วนที่เหลือร้อยละ 20.1 ไม่มีรายได้อื่น

(ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 รายได้อื่น ๆ ที่เป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ (ต่อปี)

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
ไม่มีรายได้อื่น ๆ	20	20.6	8	19.0	28	20.1
รายได้จากการขายมูลไก่	77	79.4	34	81.0	111	79.9
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

3.3 จำนวนเงินรายได้จากการขายมูลไก่

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.2 ได้เงินจากเป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองไม่เกิน 1,000 บาท / ปี รองลงมาได้เงินระหว่าง 1,001 – 2,000 บาท / ปี คิดเป็นร้อยละ 5.2 โดยมีรายได้ต่ำสุด 200 บาท / ปี, สูงสุด 3,900 บาท / ปี รายได้เฉลี่ย 850.65 บาท / ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.8 ได้เงินจากเป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองไม่เกิน 1,000 บาท / ปี รองลงมาได้เงิน ระหว่าง 1,001 – 2,000 บาท / ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 และมากกว่า 40,000 บาท / ปี คิดเป็นร้อยละ 8.8 โดยมีรายได้ต่ำสุด 500 บาท / ปี, สูงสุด 200,000 บาท / ปี รายได้เฉลี่ย 7,423.53 บาท / ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.0 ได้เงินจากการขายมูลไก่ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองไม่เกิน 1,000 บาท / ปี รองลงมา ระหว่าง 1,001 – 2,000 บาท / ปี คิดเป็นร้อยละ 11.7 โดยมีรายได้ต่ำสุด 200 บาท / ปี, สูงสุด 200,000 บาท / ปี รายได้ เฉลี่ย 2,863.96 บาท / ปี (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 จำนวนเงินรายได้จากการขายมูลไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ไม่เกิน 1,000	71	92.2	20	58.8	91	82.0
1,001 – 2,000	4	5.2	9	26.5	13	11.7
2,001 – 3,000	1	1.3	2	5.9	3	2.7
3,001 – 4,000	1	1.3	0	0.0	1	0.9
มากกว่า 4,000	0	0.0	3	8.8	3	2.7
รวม	77	100.0	34	100.0	111	100.0
รายได้ต่ำสุด (บาท)	200		500		200	
รายได้สูงสุด (บาท)	3,900		200,000		200,000	
รายได้เฉลี่ย (บาท)	850.65		7,423.53		2,863.96	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	501.74		34,103.49		18,930.29	

3.5 กำไรเบื้องต้นต่อตัวในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมรายได้จากการจำหน่ายตัวไก่ จากนั้นนำค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันได้แก่ ค่าพันธุ์ไก่ อาหาร ยาและวัคซีน ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าแรงงาน มาหักลบออก ส่วนที่เหลือจะเป็นกำไรเบื้องต้น ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ย่อย

มีกำไรจากการเลี้ยงไก่เฉลี่ย 12.15 บาท/ตัว เกษตรกรมีกำไรน้อยที่สุด 1.50 บาท/ตัว มากที่สุด 29.39 บาท/ตัว

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ใหญ่

มีกำไรจากการเลี้ยงไก่เฉลี่ย 12.38 บาท/ตัว เกษตรกรมีกำไรน้อยที่สุด 4.76 บาท/ตัว มากที่สุด 31.50 บาท/ตัว (ตารางที่ 25)

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

มีกำไรจากการเลี้ยงไก่เฉลี่ย 12.20 บาท/ตัว เกษตรกรมีกำไรน้อยที่สุด 1.50 บาท/ตัว มากที่สุด 31.50 บาท/ตัว (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 สรุปรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อตัวในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย	รายใหญ่	ทุกขนาด
รายจ่าย			
ค่าตัวไก่	11.87	11.64	11.80
ค่ายา และวัคซีน	0.70	0.70	0.70
ค่าแรง	0.00	0.73	0.25
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	2.08	0.74	1.67
ค่าอาหาร	17.16	15.14	16.55
รวมรายจ่าย	31.81	28.95	30.97
รายได้จากการขายไก่	43.96	41.33	43.17
กำไรเบื้องต้น	12.15	12.38	12.20

ส่วนที่ 4 ข้อมูลที่เป็นปัญหา อุปสรรค และความต้องการในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง เพื่อจำหน่าย

ข้อมูลส่วนนี้บางข้อผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองสามารถให้ข้อมูลได้อย่างเสรี

4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้จำแนกปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง โดยแบ่งออกเป็น ค่าอาหารและค่ายารักษาโรคมีราคาสูง อุปสรรคในการเลี้ยงมีราคาสูง ค่าแรงงานสูง และขาดเงินทุนหมุนเวียน มีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ย่อย

ส่วนใหญ่เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองของบ่งว่ามีปัญหาจากค่าอาหารและยารักษาโรคมีราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคืออุปสรรคในการเลี้ยงราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 25.8 และขาดเงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 7.2

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อาย่ใหญ่

ส่วนใหญ่เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองบ่งว่ามีปัญหาจากค่าอาหารและยารักษาโรคมีราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคืออุปสรรคในการเลี้ยงราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 16.6 และขาดเงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 7.2

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านค่าอาหารและยารักษาโรคมีราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาคืออุปสรรคในการเลี้ยงราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 23.0 และขาดเงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 7.2 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ค่าอาหารและยารักษาโรคมีราคาสูง	65	67.0	30	71.4	95	68.3
อุปสรรคในการเลี้ยงมีราคาสูง	25	25.8	7	16.6	32	23.0
ค่าแรงงานมีราคาสูง	0	0.0	2	4.8	2	1.5
ขาดเงินทุนหมุนเวียน	7	7.2	3	7.2	10	7.2
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

4.2 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดจำหน่าย

ผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาและอุปสรรคในการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกร ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ คือ ไม่มีผู้รับซื้อ ถูกกดราคา และราคาตลาดของไก่ลูกผสมพื้นเมืองตกต่ำ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่บ่งว่าปัญหาในการจำหน่ายคือถูกกดราคา คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมาคือไม่มีผู้รับซื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.8 และราคาตลาดของไก่ลูกผสมพื้นเมืองตกต่ำ คิดเป็นร้อยละ 19.6

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่บ่งว่าปัญหาในการจำหน่ายคือถูกกดราคา คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือไม่มีผู้รับซื้อ คิดเป็นร้อยละ 28.6 และราคาตลาดของไก่ลูกผสมพื้นเมืองตกต่ำ คิดเป็นร้อยละ 26.2

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายไก่ลูกผสมพื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือถูกกดราคา คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือไม่มีผู้รับซื้อ คิดเป็นร้อยละ 27.4 และราคาตลาดของไก่ลูกผสมพื้นเมืองตกต่ำคิดเป็นร้อยละ 21.6 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดจำหน่าย

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ไม่มีผู้รับซื้อ	26	26.8	12	28.6	38	27.4
ถูกกดราคา	52	53.6	19	45.2	71	51.0
ราคาตลาดของไก่ลูกผสมพื้นเมืองตกต่ำ	19	19.6	11	26.2	30	21.6
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

4.3 ความพึงพอใจในราคาที่กำหนด

ผู้วิจัยได้สำรวจความพึงพอใจในราคาของไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่กำหนด พบว่ามีทั้งเกษตรกรที่พอใจ และไม่พอใจ ในราคาที่กำหนด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ไม่พอใจในราคาที่กำหนดไก่ลูกผสมพื้นเมือง คิดเป็นร้อยละ 73.2 และมีความพอใจในราคาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 26.8

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ไม่พอใจในราคาที่กำหนดไก่ลูกผสมพื้นเมือง คิดเป็นร้อยละ 52.4 และมีความพอใจในราคาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 47.6

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ไม่พอใจในราคาที่กำหนดไก่ลูกผสมพื้นเมือง คิดเป็นร้อยละ 66.9 และมีความพอใจในราคาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 33.1 (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ความพึงพอใจในราคาที่กำหนด

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
มีความพอใจ	26	26.8	20	47.6	46	33.1
ไม่มีความพอใจ	71	73.2	22	52.4	93	66.9
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0

4.4 ราคาขายขั้นต่ำที่เกษตรกรต้องการ

ผู้วิจัยได้จำแนกราคาขายไก่ลูกผสมพื้นเมืองชั้นต่ำที่เกษตรกรต้องการไว้ 5 ระดับคือ 50, 60, 65, 70 และ 75 บาท ซึ่งได้ผลดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.2 ต้องการราคาขายไก่ลูกผสมพื้นเมืองชั้นต่ำที่ 65 บาท/กิโลกรัม รองลงมาต้องการขายชั้นต่ำที่ 60 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 38.1 และต้องการขายที่ 50 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 13.5 โดยราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการน้อยที่สุดคือ 50 บาท/กิโลกรัม, มากที่สุดคือ 75 บาท/กิโลกรัม และราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการเฉลี่ย 61.70 บาท/กิโลกรัม

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่รายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.8 ต้องการราคาขายไก่ลูกผสมพื้นเมืองชั้นต่ำที่ 60 บาท/กิโลกรัม รองลงมาต้องการขายชั้นต่ำที่ 65 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 40.5 และต้องการขายที่ 50 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 9.5 โดยราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการน้อยที่สุดคือ 50 บาท/กิโลกรัม, มากที่สุดคือ 75 บาท/กิโลกรัม และราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการเฉลี่ย 61.79 บาท/กิโลกรัม

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 40.3 ต้องการราคาขายไก่ลูกผสมพื้นเมืองชั้นต่ำที่ 65 บาท/กิโลกรัม รองลงมาต้องการขายที่ 60 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 39.6 และขายที่ 50 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 12.2 โดยราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการน้อยที่สุดคือ 50 บาท/กิโลกรัม, มากที่สุดคือ 75 บาท/กิโลกรัม และราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการเฉลี่ย 61.73 บาท/กิโลกรัม (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ราคาขายขั้นต่ำที่เกษตรกรต้องการ

ขนาดฟาร์ม จำนวน	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
50	13	13.5	4	9.5	17	12.2
60	37	38.1	18	42.8	55	39.6
65	39	40.2	17	40.5	56	40.3
70	4	4.1	3	7.2	7	5.0
75	4	4.1	0	0.0	4	2.9
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0
ราคาต่ำสุด (บาท)	50		50		50	
ราคาสูงสุด (บาท)	75		70		75	
ราคาเฉลี่ย (บาท)	61.70		61.79		61.73	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.86		6.37		6.04	

4.5 ความต้องการเปลี่ยนแปลงจำนวนในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ผู้วิจัยได้สอบถามเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองถึงความต้องการเพิ่มจำนวนไก่ลูกผสมพื้นเมืองที่เลี้ยงในแต่ละปี ผลที่ได้มีทั้งเกษตรกรที่ต้องการเลี้ยงจำนวนเท่าเดิม ต้องการเลี้ยงจำนวนเพิ่มขึ้น และต้องการเลี้ยงจำนวนลดลง ได้ผลดังนี้

เกษตรกรผู้เลี้ยงไกรายย่อย

ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.3 มีความต้องการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพิ่มขึ้น รองลงมาคือต้องการเลี้ยงลดลงคิดเป็นร้อยละ 33.0 และเลี้ยงเท่าเดิมคิดเป็นร้อยละ 24.7

เกษตรกรผู้เลี้ยงไกรายใหญ่

ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.0 มีความต้องการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพิ่มขึ้น รองลงมาคือเลี้ยงเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 26.2 และเลี้ยงลดลงคิดเป็นร้อยละ 4.8

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทุกขนาด

ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.4 มีความต้องการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมืองเพิ่มขึ้นรองลงมาคือเลี้ยงลดลง คิดเป็นร้อยละ 25.2 และเลี้ยงเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 24.4 (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ความต้องการเปลี่ยนแปลงจำนวนในการเลี้ยงไก่ลูกผสมพื้นเมือง

ขนาดฟาร์ม	รายย่อย		รายใหญ่		ทุกขนาด	
	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
จำนวน						
ต้องการเลี้ยงจำนวนเท่าเดิม	24	24.7	11	26.2	35	25.2
ต้องการเลี้ยงจำนวนเพิ่มขึ้น	41	42.3	29	69.0	70	50.4
ต้องการเลี้ยงจำนวนลดลง	32	33.0	2	4.8	34	24.4
รวม	97	100.0	42	100.0	139	100.0